

Ο Έλληνας σκηνοθέτης Αντώνης Ρέλλας στο Other Film Festival Μελβούρνης

Το ντοκιμαντέρ «Αιγαίου κύματα» έχει ως θέμα τον κολυμβητικό διάπλου του Αιγαίου (από το Σούνιο έως την Μήλο) που πραγματοποιήσαν με επιτυχία πέντε παραολυμπιακοί αθλητές και δύο αρτιμελείς συναθλητές τους έναν χρόνο πριν από τους παραολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας. Στόχος της ταινίας είναι η κατάρριψη του ρατσιστικού μύθου που «θέλει» τον άνθρωπο με αναπηρία εξ ορισμού δυστυχή.

Το ντοκιμαντέρ Αιγαίου Κύματα προβλήθηκε για πρώτη φορά τον Απρίλιο του 2005 στο 7ο φεστιβάλ ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης.

Αμέσως μετά διακρίθηκε στο 7ο Διεθνές Πανόραμα Ανεξάρτητων Δημιουργιών. (καλύτερη μεσογειακή ταινία, μουσική επένδυση)

Ακολούθησαν προβολές σε δήμους και πανεπιστήμια σε όλη την Ελλάδα.

Το ντοκιμαντέρ συμμετείχε στο διαγωνιστικό τμήμα ως επίσημη εκπροσώπηση της Ελλάδας στο πρώτο Φεστιβάλ παραολυμπιακών ταινιών Budapest bridge που έγινε στις 30 Μαρτίου έως την 1 Απριλίου 2005 στη Βουδαπέστη, όπου και διακρίθηκε με το βραβείο της καλύτερης φωτογραφίας

Πέντε παραολυμπιακοί πρωταθλητές, σε μια συλλογική απόπειρα να διαπιστεύσουν κοινωνικά, την ικανότητα διαρκούς επιβεβαίωσης των πρωταθλητικών τους ορίων.

Ένας αγώνας με τα αιγαιοπελαγίτικα κύματα κόντρα στην χέρσα κοινωνική νηνεμία.

«Αιγαίου κύματα» του Αντώνη Ρέλλα

- * Βραβείο φωτογραφίας
- * Βραβείο Καλύτερης Μεσογειακής Ταινίας
- * Καλύτερης Μουσικής Επένδυσης (Κωνσταντίνος Β.)

Βιογραφικό σημείωμα

Ο Αντώνης Ρέλλας γεννήθηκε το 1971 στην Αθήνα.

Τον Ιούνιο του 1989 αποφοίτησε από τα Τ.Ε.Ε. πληροφορικής με την ειδικότητα του προγραμματιστή-αναλυτή.

Το 1993 αποφοίτησε από την σχολή κινηματογράφου Λυκούργου Σταυράκου με το δίπλωμα της σκηνοθεσίας.

Την ίδια χρονιά μετά από τροχαίο ατύχημα χάνει το αριστερό του πόδι και την ικανότητα κίνησης του αριστερού χεριού.

Εργάστηκε στην τηλεόραση του Αντέννα από το 1990, αρχικά ως βοηθός σκηνοθέτης στα τμήματα ειδήσεων, ενημερωτικών και ψυχαγωγικών εκπομπών.

Από το 1998 έως το 2005 εργάστηκε στο τμήμα on air promotion/trailers ως σκηνοθέτης μοντέρ.

Από το 1990 μέχρι σήμερα δημιούργησε μια ταινία μικρού μήκους

“Το καρφί” το 1992

Και το ντοκιμαντέρ

“είμαι ζωντανός” το 1997

Επίσης πολλά διαφημιστικά που έχουν προβληθεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό μουσικά video, πειραματικά video ψηφιακά εικαστικά για χρήση σε θεατρικές και μουσικές παραστάσεις.

Τον Απρίλιο του 2001 παρακολούθησε σεμινάρια στο B.B.C Training

Center με αντικείμενα την Ψηφιακή άρμωση εικόνας στα συστήματα της AVID.

Διετέλεσε μέλος στο Δ.Σ. του Πανελλαδικού Συνδέσμου Παραπληγικών και Κινητικά Αναπήρων, της Αθλητικής Ομοσπονδίας Αθλητών με Αναπηρία και του αθλητικού συλλόγου Σπάρτακος.

Είναι σύμβουλος κοινωνικής πολιτικής του δήμου Χαλανδρίου.

Συμμετείχε ενεργά στην δημιουργία του φεστιβάλ για την αναπηρία emotion pictures που τελεί υπό την αιγίδα της Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης – Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας καθώς και του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και συνεργάζεται ως ειδικός σύμβουλος.

ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΥΜΑΤΑ

Πέντε παραολυμπιακοί πρωταθλητές, σε μια συλλογική απόπειρα να διαπιστεύσουν κοινωνικά, την ικανότητα διαρκούς επιβεβαίωσης των πρωταθλητικών τους ορίων.

Ένας αγώνας με τα αιγαιοπελαγίτικα κύματα κόντρα στην χέρσα κοινωνική νηνεμία.

Μαζί τους στο κολύμπι του αιγαίου, δυο αρτιμελείς συναθλητές τους “εθισμένοι” σε μαραθώνιες διαδρομές, μαθημένοι να κόβουν το νήμα του τερατισμού αλλά και να το τοποθετούν κάθε φορά “λίγο μακρύτερα”.

“Το λίγο μακρύτερα” τείνει προς το απόλυτο όπου κάποια στιγμή αποκτά την έννοια-νόημα της συλλογικής κοινωνικής εξέλιξης.

Το «λίγο μακρύτερα» σημαίνει μαζί. Μαζί οι επτά, συνεπώς στην κλειστή θάλασσα – κοινωνία του ελληνικού αιγαίου, με τις πάμπολλες γειτονικές στάσεις – σταθμούς να σηματοδοτούν την δυνατότητα στιγμιαίας ανάπαυλας ξεκούρασης, την εξαιρετικά αναγκαία για την συνέχεια του κοπιαστικού μαραθώνιου.

Αντίο έπειτα από την στιγμιαία επιδοκιμασία που η κάθε στάση προσβύει μάχη με τα κύματα ως την επόμενη.

Η μια στιγμή μπορεί να γίνει δυο στιγμές, η διάρκεια της δεύτερης υπερβαίνει την πρώτη το αιγαίο είναι κλειστή θάλασσα και προσφέρει αυτήν τη δυνατότητα.

Κλειστή θάλασσα ανοιχτοί ορίζο-

ντες, το κολύμπι ποτέ δεν τελειώνει, πόσο μάλλον όταν οι «μαζί» γίνονται ολοένα και περισσότεροι το τυπικό τέλος του επιτεύγματος δίνει το έναυσμα για πολλές ακόμα ουσιαστικές αρχές που καθεμία τους πάντοτε θα καταλήγει σε μια καινούργια ουσιαστική αρχή.

Έτσι προέκυψε και η ιδέα της ταινίας ντοκιμαντέρ “Αιγαίου κύματα” που ξεκινάμε να δημιουργήσουμε.

Συντονισμένα, δεμένα αλληλένδετα στιγμιότυπα συνεντεύξεις, πλάνα αλλά και κάποιες δραματοποιημένες σκηνές από:

1. το εγχείρημα Αιγαίαθλον
2. την προετοιμασία των παραολυμπιακών πρωταθλητών μας συν την μεγάλη στιγμή τους.
3. Η εκ βαθέων συνεντεύξεις Αναδεικνύοντας το “παράλληλο” της διαδικασίας
 - α) εγχείρημα
 - β) εκ βαθέων συνεντεύξεις

Συνέντευξη τύπου = “εκτίθεμαι”
Εκκίνηση Σούνιο Κύθνος = “τολμά”
Δεύτερη μέρα Κύθνος Σέριφος = “απογοητεύομαι”

Τρίτη μέρα Σέριφος Σίφνος = “μάχομαι”

Τέταρτη μέρα Σίφνος Κίμωλος = “συμμέτοχοι”

Πέμπτη μέρα Κίμωλος Μήλος = “το τέλος μιας αρχής”

Η δημιουργία κοινωνικών κυματισμών που είναι άμεσα συνδεδεμένη με την ύπαρξη κάθε παραολυμπιακής γιορτής η οποία ορίζεται σαν μια στάση που θα περάσουμε ξανά μετά από τέσσερα χρόνια.

Η παγκόσμια κοινωνική διαδρομή είναι σαν το αιγαίο κλειστή.

Αλλωστε το αιγαίο αποτελεί την εργαστηριακή ολυμπιακών διαστάσεων πισίνα του παγκόσμιου πολιτισμού.

Τα «Αιγαίου κύματα» φιλοδοξούν να αποδώσουν, στο κοινωνικό μήνυμα της παραλληλίας που οι παραολυμπιακοί προσβύουν ομαδικότητα, αλληλοεξέλιξη, συντονισμός ομάδας, ο απόλυτος πολλαπλασιαστής της ανάσας που μπορεί να εφοδιάσει την κλειστή κοινωνική μας θάλασσα με τους συνεχείς απαραίτητους κυματισμούς διότι η εμπειρία της ζωής δίχως γνωριμία με τα βαθιά κύματα που την νοηματοδοτούν, είναι μισή...

